

der gjort masser af tiltag, som bekræfter det bilde.

Vi kan finde mange gode og velegnede projekter, som vi gerne vil prioritere fremover, og vi er sådan set også enige i sigtet med at få udbredt og stimuleret interessen for kunstkøb. Men vi mener ikke, det er gennem skattesystemet, man skal løse den opgave.

Ligesom sidste gang, vi drøftede denne sag, er vi meget skeptiske over for afskrivninger på kunstkøb. Vi frygter også, at såfremt denne ordning bliver en succes, vil det medføre øget bureaukrati og en masse tvister, som på ingen måde bidrager til at fremme målsætningen om et mere enkelt skattesystem.

For at give et eksempel: I et af høringssvarene udbeder en spørger sig en definition af, hvad et kunstværk er. Svaret fra ministeren er, at man ikke har fundet det muligt at indsætte en entydig definition af et kunstværk i bemærkningerne til lovforslaget, og det skyldes, at kunsten er dynamisk og hele tiden udvikler sig. I stedet foreslås det, at Akademiet for de Skønne Kunster kan udtale sig om, hvorvidt der er tale om et kunstværk, for dermed tages der højde for kunstens dynamik. Lige præcis de bemærkninger skal jo nok øge klarheden i skattelovgivning.

Et andet eksempel vedrørende gaver: Nogle institutioner finder, at kulturel virksomhed må forstås bredt, så det også er muligt at modtage gaver til musik- og dansearrangementer i forbindelse med en udstillingsåbning. Svaret er, at det er en forudsætning for fradrag for gaver til kulturinstitutioner, at der ikke er forbundet nogen form for modydelse med gaven. Igen meget, meget spændende, og hvordan vil ministeren egentlig tjekke det? Skal gavegiveren være anonym, eller må navnet nævnes? Kan ministeren ikke se, at vi får vanskeligt ved at sondre mellem sponsorkompetence, markedsføring og gaver?

Der kan nævnes en lang række andre forhold, hvor tingene er uklare, og der er pivåbent for kreativ tænkning. Ikke mindst værdifastsættelse af kunstværker ved fuldt gennemførte afskrivninger må siges at være vanskelig at håndtere.

Udgifterne for staten skønnes at blive omkring 35 mio. kr. om året plus 30 mio. kr., man regner med som fradrag for kunstkøb. Begge skøn er, som der også gøres opmærksom på, dog forbundet med meget stor usikkerhed.

I Socialdemokratiet noterer vi, at den hidtidige ordning ikke har været en succes, og vi håber heller ikke, at denne ordning bliver det. Hvis kultur og kunst skal støttes – og det mener vi –

skal man anvende den direkte vej via tilskud og ikke fedte skattesystemet ind i det, og vi kan således ikke støtte forslaget.

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget har til formål at skabe muligheder for, at virksomheder kan fradrage gaver til kulturinstitutioner, og at lempe de regler, der blev vedtaget for et par år siden, hvorefter virksomheder fik mulighed for at afskrive på indkøbt kunst.

Med lovforslaget åbnes der mulighed for, at virksomheder kan fratække så vel pengegaver som gaver i form af kunstværker og natur- og kulturhistoriske genstande, som gives til kulturinstitutioner. Den eneste betingelse er, at institutionen skal være modtager af driftstilskud fra staten eller kommunen, og det finder vi er et udmærket kriterium for at undgå, at der åbnes mulighed for fradrag for gaver til mere eksotiske institutioner. Forslaget skulle gerne gøre det mere attraktivt for virksomheder at støtte kulturen, end tilfældet er i dag, og det falder godt i tråd med Dansk Folkepartis holdning om, at kulturlivet meget gerne i højere grad må være finansieret med private midler, end tilfældet er i dag.

Kl. 14.00

Lovforslagets anden del er en logisk lempelse af virksomhedernes mulighed for kunstkøb. For 2 år siden blev det vedtaget, at kun virksomheder med lokaler i rene erhvervsjendomme kunne benytte sig af muligheden. Den regel har været for stram, fordi den har udelukket virksomheder, som har til huse i blandede ejendomme, fra at udnytte muligheden. Naturligt nok skal der være en begrænsning, så man kan undgå, at virksomhedens kunst lige pludselig befinder sig i ejerens private hjem, og man er nået frem til, at en begrænsning, der omfatter en- og tofamiliehuse, er tilstrækkelig til at forebygge misbrug af ordningen, og det kan vi støtte.

På denne baggrund skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter lovforslagets vedtagelse.

Charlotte Dyremose (KF):

Det er tydeligt, at sigtet med dette lovforslag er at fremskynde udviklingen af kulturlivet i Danmark. Det kan bl.a. gøres ved et samarbejde mellem erhvervslivet og kulturlivet, og lovforslaget vil belønne privatpersoner og virksomheder, der deltager aktivt med kulturinitiativer og dermed bidrager til kulturens udvikling i Danmark. Det kan vi naturligvis støtte fra konservativ side.